

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul municipal Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Cumpata Raisa cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Consiliul municipal Chișinău și Cumpata Raisa și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 august 2015, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 24 martie 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cererea de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Cumpata Raisa cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 23 decembrie 2014, Consiliul mun. Chișinău a adoptat decizia nr. 11/33-14, prin care a fost transmis în locațiune Raisei Cumpata pe un termen de trei ani, încăperea cu suprafața de 49,5 m.p. din str. Gh. Madan, nr. 87/3, lit. A secția 2 (subsol).

Menționează că în conformitate cu art. 64 ale Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a efectuat un control sub aspectul legalității a deciziei respective, în rezultatul căruia a constatat că actul administrativ vizat contravine prevederilor legale în vigoare.

Astfel, în conformitate cu art. 68 ale Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, prin notificarea nr. 1304/OT4-178 din 26 ianuarie 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului mun. Chișinău anularea deciziei nr. 11/33-14 din 23 decembrie 2014, ca fiind emisă contrar legislației.

Sușține că la adoptarea deciziei sus menționate, Consiliul mun. Chișinău a ignorat prevederile art. 77 alin. (2), (3), (5) al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, privind administrația publică locală, care prevede că bunurile domeniului privat al unității administrativ teritoriale pot fi înstrăinate date în administrare, în arendă ori locațiune în condițiile legii. Înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în

locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres de lege.

Relatează că procedura licitării cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, care prevede că organizarea și desfășurarea licitației, este condiționată de asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții cu excepția celor lipsiți de acest drept și prioritatea prețului maxim propus.

Prin urmare, consideră că Consiliul mun. Chișinău respectând prevederile legale, urma să asigure accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune a încăperii cu suprafața de 49,5 m.p. din str. Gh. Madan, nr. 87/3 lit. A, secția 2 (subsol).

Afirmă că dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit, iar autoritățile publice potrivit competențelor ce le revin sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

Concomitent, invocă că la adoptarea deciziei menționate, Consiliul mun. Chișinău urma să țină cont și de prevederile pct. 3.1. din Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație, decât cea locativă-proprietate municipală, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 4/11 din 26 septembrie 2003, care stabilește că încăperile sunt acordate în locațiune prin intermediul licitațiilor pentru obținerea dreptului de închiriere a încăperilor cu statut nelocuibil sau pe baza principiilor generale.

Indică că Regulamentul licitațiilor pentru obținerea dreptului de locațiune a încăperilor aflate în gestiunea Consiliului mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 6/25 din 18 februarie 2004, stabilește că atunci când un set oarecare se expune de două ori la licitație și nu se vinde, el poate fi propus pentru vânzare în cadrul negocierilor directe s-au dat în locațiune pe baza principiilor generale stabilite prin regulamentul aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 4/11 din 26 septembrie 2003.

De asemenea, invocă că conform prevederilor pct. 23 din hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor neutilizate în locațiune prin negocieri directe, atunci când închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație, când cheltuielile de organizare a licitațiilor nu sînt justificate.

La fel, indică că la adoptarea actului administrativ contestat Consiliul mun. Chișinău a ignorat prevederile art. 9 alin. (2) al Legii nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale autorităților ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor precum și hotărîrilor, ordonanțelor Guvernului.

Solicită anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 11/33-14 din 23 decembrie 2014 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str. Gh. Madan, 87/3, lit. A, secția 2 (subsol) dnei Raisa Cumpata”.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 17 august 2015, acțiunea a fost admisă, fiind anulată decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 11/33-14 din 23 decembrie 2014 „Cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str. Gh.

Madan, nr. 87/3, lit. A, secția 2 (subsol) dnei Raisa Cumpata”, ca fiind emisă cu încălcarea procedurii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, au fost respinse apelurile declarate de către Consiliul municipal Chișinău și Cumpata Raisa și menținută hotărîrea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 77 alin. (3) și alin. (5) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, care reglementează administrarea bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale, pct. 23 al Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008 și art. 8 alin. (1) și alin. (2) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993.

Cu referire la nomele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța a reținut că încăperile date în locațiune prin decizia contestată sunt amplasate în subsol și se află într-un bloc de locuit cu mai multe apartamente, deci reieșind din prevederile legale, subsolul poate fi utilizat de toți locatarii blocului în comun.

Sub acest aspect, instanța de apel a considerat întemeiate constatările primei instanțe precum că procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută conform prevederilor Regulamentului privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de prioritatea prețului maxim propus, or organizarea licitației presupune liberul acces și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune a încăperilor din str. Gh. Madan nr. 87/3, lit. A, secția 2 (subsol).

La 31 martie 2016, Consiliul mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o neîntemeiată și pasibilă de casare.

Menționează că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material, fiind interpretată în mod eronat legea, invocînd ca temei de casare prevederile art. 432 alin. (2) CPC.

La fel, susține că la examinarea pricinii instanța de judecată nu a determinat circumstanțele reale, a dat o calificare greșită raportului material litigios, greșit a soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative și respectiv greșit a fost interpretată legea și analogia ei.

Sub acest aspect menționează că instanța nu a luat în considerație probele și argumentele prezentate de către Consiliul mun. Chișinău.

Susține că nu poate fi reținut faptul că încăperea din str. Gheorghe Madan, 87/3, urma a fi transmisă prin licitație, menționînd că încăperea dată nu au fost solicitată de alți pretendenți, iar Cumpata Raisa este locatar al încăperii date, deținînd în proprietate apartamentul nr. 31 situat pe str. Gh. Madan 87/3.

Cu referire la pct. 23 din Hotărîrea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, insistă că autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor neutilizate în locațiune prin negocieri directe, atunci cînd închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație.

Consideră că Decizia nr. 11/33-14 din 23 decembrie 2014 „Cu privire la darea în locațiune a unei încăperi din str. Gh. Madan, 87/3, lit. A, secția 2 (subsol), dnei Cumpata Raisa a fost emisă de organul competent, în temeiul prevederilor legale și conform procedurii stabilite.

La 28 aprilie 2016, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus referință la recursul declarat, prin care a invocat caracterul neîntemeiat al acesteia, solicitând respingerea recursului și menținerea hotărârii primei instanțe.

Indică că tranzacțiile legate de înstrăinare, concesiune, cât și de darea în arendă ori în locațiune, a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale poartă un caracter oneros, deoarece urmează a fi încheiate ca urmare a expunerii acestora la licitație, iar trecerea la negocieri directe privind locațiunea bunurilor neutilizate se face doar în privința acelor bunuri care, deja au fost expuse la licitație și ca urmare nu au fost solicitate.

În acest sens susține că pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare Consiliul municipal Chișinău nu a prezentat nici o dovadă a desfășurării unei licitații și nesolicitarea bunului în cadrul acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 09 februarie 2016 a fost expediată în adresa recurentului la 22 februarie 2016, fapt confirmat prin scrisoare de însoțire nr. 13402 (f. d. 84), iar recurentul insistă că a făcut cunoștință cu decizia contestată la 03 martie 2016.

Iar alte probe care ar atesta contrariul la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 31 martie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Consiliul mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Consiliul mun. Chișinău asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Consiliul mun. Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Consiliul mun. Chișinău se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari